

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 3
Maaliskuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteer.
Johanneksentie 4.
puh. 8154.

29:s vuosik. 1924.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Kertomus Suomen Kuuromyökkäin Liiton toiminnasta v. 1923.

Voimiensa ja varojensa mukaan on Suomen Kuuromyökkäin Liitto v. 1923 kuluessa koettanut toimia jäsentensä ja yleensä koko maamme kuuromyökkäin hyväksi.

Haaraosastoja on Liitolla yhteensä 12. Näitten kanssa on sen Keskushallitus ollut vuorovaikutuksessa pääasiallisesti kirjevaihdon avulla. Sen lisäksi on Liiton asiamies, past. Nyberg, virkatmatkojensa ohessa ajanut Liitonkin asioita koettaen elvyttää haaraosastojen toimintaa, pitänyt esitelmiä, antanut neuvoja yhdistysten hoidossa, kerännyt jäsenmaksuja, äänenkannattajain ja joululehtien tilauksia, myynyt Liiton julkaisemia kirjasia j. n. e. Samoin on Liitto saanut avustusta eräiltä toisiltakin kuuromyökkäin matkapapeilta julkaisujensa levittämiseksi, mikä kiittolisuudella mainitaan. Herrat J. Sundberg ja E. Karilas ovat myös Keskushallituksen lähettämänä jonkun verran käyneet haaraosastoja tervehtimässä.

Äänenkannattajainsa „Kuuromyökkäin Lehden“ ja „Tidskrift för Dövstumma“ avulla koettaa Liitto ylläpitää maamme lukutaitoisissa kuuromyökkäin henkisiä harrastuksia ja aikaansaada hyödyllistä ja huvittavaa vaihtelua heidän eristetyille, yksinäiselle elämälleen. Nämä kerta kuussa ilmestyvät lehdet ovatkin käyneet rakkaiksi kuuromyökkäin ja luetaan niitä aivan yleensä kuuromyökkäipiireissä. Varattomimmille on niitä lähetetty ilmaiseksikin ja kuuromyökkäkoulujen oppilaille annettu alennettu hinnoin. Lehtien taloudellinen tila ei kyllä ole ilahuttava. Niitten aiheuttama tappio, varsinkin ruotsinkielisen, on suuri. Mutta korotetun valtionavun, 10,000 mk., sekä joululehtien tuottaman voiton avulla on näitten, kuuromyökkäin henkiselle elämälle erittäin tärkeitten lehtien julkaiseminen ollut mahdollinen. Äänenkannattajain levittäminen onkin Liiton tärkein ja merkityksellisin tehtävä nykyisin. Painetun sanan toimittaminen kuuromyökkäin luettavaksi voi parhaiten heidän henkeään rikastuttaa ja kohottaa.

„Kuuromyökkäin Lehden“ tilaajamäärä oli viime vuonna 1,047, „Tidskrift f. Dövstumma“ oli tilaajia vain 316. Tuloja oli lehdillä 12 324: 50, menoja 26,056: —, tappio siis 13,731: 50.

Liiton julkaisemia joululehtiä myytiin suomenkielistä yli 7 tuhatta ja ruotsinkielistä noin 1,800 kappaletta. Joululehtien tuottamalla voitolla peitetään äänenkannattajain tuoma tappio, maksetaan huoneuston vuokra, toimihenkilöitten palkkaus ja muut menot.

Liiton kustannuksella julkaistiin painosta myöskin sokean kuuromyökkäin *Frans Leijonin* kuvitettu elämäkerta pienenä vihkosena ja on siitä jo toinen painos otettu. Kirjasta ovat kuuromyökkäin itse innolla myyneet.

Merkittävimpana tapauksena viime vuodelta mainittakoon Liiton järjestämä VIII:s yleinen Suomen kuuromyökkäin kokous, joka pidettiin Mikkelissä kesäk. 23 ja 24 p:nä, sekä sen yhteyteen järjestetty pohjoismaitten ensimmäisen kuuromyökkäin opettajan *Abr. Argillanderin* hautakiven paljastus Mäntyharjun hautausmaalla kesäk. 25 p:nä. Yllämainittuun kokoukseen otti osaa yhteensä 430 henkeä, kuuromyökkäin maan eri puolilta sekä joukko kuuromyökkäin opettajia. Kokouksen ohjelmassa oli alkajaisjumalanpalvelus kirkossa, esitelmiä ja keskusteluja y. m. Ohjelman suorittajina esiintyivät Liiton Keskushallituksen puheenjohtaja, kouluneuvos V. Forsius, useat kuuromyökkäin opettajat ja matkapapit, sekä eräät kuuromyökkäin.

Kokouksen yhteyteen oli järjestetty koko maata käsittävät urheilukilpailut. Osanottajien joukossa oli myös 14 veljeskansamme Eestin kuuromyökkäin, jotka nyt ensikerran olivat mukana tällaisessa tilaisuudessa. Kokouspäivistä jäi osanottajille hyvä ja miellyttävä muisto. Rautatiehallitus oli myöntänyt osanottajille 50% alennuksen matkapiletien hinnasta. Kokouksen käytännöllisen järjestelyn, majoituksen y. m. oli suurella alttiudella Mikkelin kuuromyökkäinkoulun opettajakunta suorittanut.

Keskushallituksen toimesta toimeenpantiin vuoden loppupuolella rahainkeräys Saksan hätäkärsivien kuuromyökkäinperheiden hyväksi. Se tuotti 3,000 mk., jolla ostettiin joukko elintarpeita joululabjaksi sikäläisille kohtalotovereille. Tavarat menivät rahtivapaasti Lypekin, Berlinin ja Leip-

zigin k.m. koulujen johtajille, jotka jakelivat tavarat eniten tarvitseville. Liikuttavan kauniit kii-toskirjelmät ovat saapuneet Liiton sihteerialle mai-nittujen koulujen johtajilta sekä Altonan k.m. yh-distyksen johtokunnalta.

Ävikissä olevalle kuuromyökkänaisten vanhain-kodille myönsi Keskushallitus joululehtien voitto-varoista 1,000 mk. Samoin lahjoitettiin Abr. Argilländerin hautakiveä varten 500 mk.

Liiton edellisen vuoden vuosikokous pidettiin Helsingissä maalisk. 24 pnä, jolloin 10 haara-osastoa oli edustettuina. Vuosikokouksessa käsi-teltiin sääntöjenmukaiset asiat.

Liiton keskushallitukseen ovat kuuluneet v. 1923 seuraavat henkilöt: puheenjohtajana kouluneuvos V. Forsius, varapuheenjohtajana, asiamiehenä ja sihteerinä past. H. Nyberg sekä muina jäseninä pro-fessorin rva Anna Heikinheimo, rva Elma Ignatius, sekä herrat J. Sundberg, E. Karilas. A. Jokelainen, O. Wetzell ja S. Vuokko. Varajäseninä: maisteri, neiti S. Heikel ja herrat V. Salovaara ja A. Norstedt.

Lisättyyn keskushallitukseen kuuluivat: neiti Siiri Talvia Tampereelta sekä herrat Lauri Vainola Hausjärveltä, Elias Savisaari, J. K. Palomaa ja E. J. Pesonen Turusta ja Rurik Pitkänen Kuo-piosta. Varajäsenet: neiti A. Vesterlund Porvoosta, past. K. A. Nyman Vaasasta ja J. F. Talvia Kii-kasta.

Keskushallitus on kokoontunut 3 kertaa. Lisä-tyllä Keskushallituksella ei ole ollut yhtään ko-kousta. Liiton rahastonhoitajana toimii rouva Helmi Nyberg.

Helsingissä helmikuulla 1924.

Huugo Nyberg.

Eikö olisi syytä jouduttaa ukkokoti-hankkeen toteuttamista?

Halikon kunnan esimiehen luo lähetettiin joku aika sitten eräs vanha kuuromyökkä Kustaa Kavèn. Hän oli aikansa palvellut renkinä useissa eri pai-koissa Uskelassa, Halikossa, Perttelissä, Kiika-lassa y. m. Kun hän nyt on lähes 60 vuoden ikäinen, ei hän ole enään onnistunut saamaan paikkaa itselleen entisten isäntienkään luona. Ja kun hän lisäksi on koditon ja vraton, on hänet, kuten sanottu lähetetty Halikon kunnan esimie-hen luo. Tämä on koettanut hakea hänelle hoi-topaikkaa yksityisten luota, mutta talolliset tuu-mivat, että on vaivaloista pitää vanhaa kuuromyökkä miestä luonaan hoidokkina, kunta lisäksi maksaa niin vähän hoitokustannuksia.

Tämä on hyvin ikävää. Vanhaksi käynyt kuuromyökkämies ei voi saada työpaikkaa, eikä hoito-paikkaakaan kunnan kustannuksella. Kunnassa ei ole köyhäintaloa. Hän saa luvan tilapäisesti olla esimiehen talon väentuvassa yksinäisyydessä

ja eristettynä kaikista, jotka häntä ymmärtäisivät. Kenties nuoret ja ymmärtämättömät pilkkaavat häntä.

Ikävintä kuitenkin on, että hän itse ymmärtä-mättömyydessään on itselleen tämän surkeuden elämänsä ehtooksi hankkinut. Hänen ei välttä-mättä olisi tarvinnut joutua tähän surkeuteen, ellei hän tietämättömyytensä ja omituisen luon-teensa vuoksi olisi tehnyt „susia“ (virheitä) omaksi vahingokseen. Mutta minkä hän on teh-nyt, sitä ei voi enään auttaa. Tietämättömyys on anteeksi annettavaa. Se vähäinen opinmuru-nen, minkä hän kolmen vuoden aikana oli saa-nut, ollessaan jo yli-ikäinen, oli pian häipynyt mielestä, kuin tuhka tuuleen, ja saanut sitten vaeltaa elämänsä polkua pimeydessä, vailla min-käänlaista hengen virkistystä jokapäiväisen työn lomassa. Ihmekö sitte, jos luonnekin kehittyi omituisiksi, pikkumaiseksi, tavallisuudesta poik-keavaksi. Sangen monet täysiaistisetkin, joilla on niin paljo paremmat kehittymisen ja sivistymisen mahdollisuudet, kuin melkein koulua käymättö-millä kuuromykillä, — niin vieläpä korkeasti op-pineet ja sivistyneet voivat tehdä syynäkeettomia tekoja, joitten rinnalla tämän vanhan kuuromyökkä-raukan hairahdukset ovat viattomia.

Hän palveli kerran Puontilan kartanossa Us-kelassa. Oli siellä 5½ vuotta ja olisi saanut jäädä sinne ehkä lopun ikäänsäkin, mutta hän lähti kesken pois jonkun pikkumaisuuden takia.

Oltuaan 3½ vuotta Halikossa erällä pals'a-tilallisella, meni hän viimein Pertteliin Pajarille. Hän oli silloin Halikossa kirjoissa, ja muuttaes-saan Pertteliin, ei hänen muuttokirjaansa otettu vastaan Perttelin kirkkoherran virastossa. Ehkä oli esteenä vaivashoidolliset syyt, koska hän oli jo 50 vuoden vanha. Kirjat jäivät siis Halikkoon, hänen mennessään Pajarille palvelukseen.

Pajarilla hän oli noin 4—5 vuotta, Sitten isäntä muutti Tuusulaan, jossa hän oli ostanut talon. Kuuromyökkämies jäi edelleen Pajarille uuden isäntäväen hoiviin. Mutta hän ei voinut kauvan viihtyä uuden isäntäväen oloissa, joita piti huonompina kuin entisen isännän aikana. Hän meni Tuusulaan entisen isännän luo. Isäntä ei enää tahtonut ottaa häntä vastaan rengiksi, sillä hän oli käynyt vanhaksi, heikoksi, sairaloi-seksi ja oikulliseksi. Hän sairastaa vatsakatarria. Hänestä ei siis ollut enää rengiksi. Mutta lem-peänä ja hyväsydämisenä ihmisenä ei isäntä häntä poiskaan hennonnut ajaa, vaan antoi hänen jäädä taloon hoidokiksi. Siinä tarkoituksessa hän vaati Halikon kunnalta hoitoapua 1,200 mk. vuodessa, luvaten antaa hoidokille kaiken mitä ihminen tar-vitsee, sairashoidonkin. Halikon kunta myönsi kuitenkin vain 400 mk. vuodessa, mikä on mer-kitty pöytäkirjaan ja josta on annettu ote.

Vaikka avustus olikin näin mitätön, sai kuuromyökkämies silti jäädä taloon ensi kesään, ehkä pidemmäksikin aikaa. Kustaalla ei siis toistai-

seksi ollut mitään hätää, mutta sillävälän hän tyhmydessään pilasi oman leipänsä. Sen seuraukset hän nyt saa raskaasti kantaa-

Talon karjatyöillä näet oli kiireitä hommia navetassa ja tarvitsivat veden pumppaajaa. Isäntä käski heidän pyytää Kustaata, joka navetan luona hakkasi hakoja. Tämä kieltäytyi. Isäntä käski heidän uudestaan käskää Kustaata pumppuamaan. Kustaa kieltäytyi nytkin, jonka vuoksi isäntä meni itse käskemään. Kustaa harmitteli, kynsi korvallisiaan molemmin käsin ja meni vastahakoisena pumppuamaan. Mutta hän oli suuttunut tytöille, siirsi rännin eli kourun pois, ja pumppusi veden saaviin niin, että tytöt eivät saaneetkaan vettä navetan altaaseen. Taas valitettiin isännälle. Isäntä tuli ja asetti rännin paikoilleen ja käski pumputa siihen, että vesi meni suoraan navetan altaaseen. Siinä hän oli sama työ pumppaako saaviin vaiko ränniin, mutta ränniin oli pumputtava. Mutta Kustaa suuttui nyt isännällekin, kaatoi pumppuamansa veden saavista maahan kuin vimmastunut, isännän nenän alla ja viittasi: „Minä menen pois“.

Isäntä sanoi: „no, menkää sitte, mutta älkää vastakaan enää tulko!“ Kuka tällaisessa tilanteessa voisi maltillisemmin menetellä? Isäntää ei voida moittia.

Kustaa meni sitte Helsinkiin veljensä, poliisikonstaapelin luo. Pienipalkkainen poliisimies perheineen, mahdotonta pitemmän päälle elättää luonaan veljeään! Kustaa meni sitte takaisin Tuusulaan, jonne häntä luonnollisestikaan ei enää voitu ottaa. Niin tuli hän vähää ennen joulua Salon seudulle. On sitte kulkenut entisissä palveluspaikoissaan Kiikalaa myöten koettaen turhaan saada paikkaa. Joku armelias on jonkun lantin antanut, ehkä jonkun päivänkin antanut talossa levätä. Sittemmin on hänet kuten sanottu, toimitettu Halikon kunnan esimiehen huollettavaksi. Tällä kannalla ovat siis asiat tätä kirjoitettaessa (helmik, 7 p:nä).

Ylläoleva puhuu selvää kieltä ukkokotihankkeen pikaisen toteuttamisen puolesta. Mahdollisesti niitä on useampiakin, eri puolilla maata, jotka hyvinkin olisivat tarpeessa päästä elämänsä, ehtooksi vanhainkodin rauhallisiin suojiin, kuten tässä mainittu vanha kuuromykkä. He viihtyisivät paremmin kaltaistensa parissa; saisivat siellä osakseen parempaa hoitoa, inhimillisempää kohtelua ja parempaa ymmärtämystä, — nyt muusta puhumattakaan — kuin jossain väentuvissa monenlaisen häiriön, ehkäpä pilkan keskellä.

Mutta ukkokotia varten kerätyt ja lahjoitetut varat ovat pankissa korkoa kasvamassa ja hankkeen toteuttaminen lykkäytyy vuodesta toiseen. Miten sanoisin: „Ennen kurki kuolee, kuin suo sulaa.“ Ehkä vertaukseni ontuu, sillä ainahan „kurkia“ löytyy, mutta sittenkin hyvän hankkeen toteuttaminen aikanaan ei koskaan ole liian aikaista. Ei liene kaikkien kerääjien mielen mu-

kaista, että rahat ovat jääneet pankkiin kasvaamaan korkoa, joka aikaan nähden on hitaanlaista, vaikkakin korkokanta nykyisin on hyvä. Toiselta puolen rahat pankissa ovat hyödyttämässä muita yrityksiä, jotka tarvitsevat rahan pankista ja se ei liene ollut kaikkien lahjoittajien ja kerääjien tarkoitus.

Tietääkseni on varoja nykyään, kasvaneine korkoineen noin 150 tuh. markkaa. Sillä summalla ei tietenkään vielä voida suuria yrittää. Mutta eiköhän viisaasti menetellen piankin päästäisi hyvään alkuun. Jos talo tulee ostettavaksi, voisi suuri osa ostohinnasta jäädä kiinnityslainaksi parempina aikoina maksettavaksi. Tai jos talo saadaan vuokrakaupalla, niin olisihan mainittu summa jo hyvä kantarahasto. Varsinkin kun vuosittain koetettaisiin tavalla tai toisella saada avustusta ukkokodin ylläpitoon.

Huomattava on myöskin, että kunnat, joiden alueelta on hoidokkeja ukkokodissa, voivat maksaa ainakin osaksi niistä hoidokeista, jotka muuten ehdottomasti joutuisivat kunnan vaivahoidon huollettaviksi. Ehkäpä kunnat yleensä myöntävät pyydettyä erää pienemmän avustuksen, mutta parempihan sekun on kuin ei mitään.

Eräs henkilö, joka myös oli vaatinut nämä rivit kirjoittamaan, esitti, että ukkokoti ja vanhaisten koti säästäväisyssyistä laitettaisiin yhteiseksi, siis Ävikisiin, jolloin ei tarvittaisi kalliita palvelijoita, vaan naiset tekisivät naisten työt ja miehet miesten työt. Sitä minä en kuitenkaan kannata, mutta en myöskään vastusta, vaan jätän asian asianomaisen toimikunnan harkinnasta riippuvaksi. Vielä esitti mainittu henkilö, joka muuten on kuuleva, että päätösvalta asiasta annettaisiin kuuromykille itselleen. Kyllä tässä tärkeässä asiassa sentään tarvitaan hitusen enemmän järkeä, kuin mitä kuuromykillä yleensä on. Eikähän asia olekaan kuuromykkinä itsensä viireillepanema, vaan opettajain, vaikkakin kuuromykät keräyksillään ovat tuntuvasti vieneet hanketta eteenpäin.

l. Ojala.

Arvi Koskinen 50 uofias

Helmik. 11 p:nä täytti Jyväskylän k.m. koulun opettaja Arvi Koskinen 50 v.

Arvi Koskinen tuli k.m. opettajaksi Mikkeliin v. 1900. Sitä ennen suoritti hän opettajatutkinnon Jyväskylän seminaarissa, käsityönopettajan tutkinnon Käsieteollisuuskoulussa Helsingissä sekä oli jo opettajana Jyväskylän k.m. koulussa. Mikkelissä hän oli vuoteen 1905, jolloin hänet valittiin Jyväskylän k.m. koulun käsityön y. m. opettajaksi. Hra Koskinen on jo tehnyt tärkeän ja pitkäaikaisen työn k.m. opettajana. Kuinka monen kuuron pojan käteen hän onkaan pannut ensikerran puukon, höylän, sahan ja kirveen sekä opettanut

heitä niitä käyttämään! Monesta hänen oppilais-
taan on tullut etevä puuseppiä ja kiittävät he
opettajaansa, joka taitavasti ohjasi heitä alkuasteelta
aina parempiin tuloksiin. Kun on nähnyt Mikkelin
ja Jyväskylän k. m. koulujen kevättutkinnoissa
poikain käsitöitten komeat kokoelmat, niin ym-
märtää miten taitava ja innostunut opettaja heillä
on ollut. Siinä on veistoksia paperiveitset, lu-
sikasta, kauhasta, kalalaudasta aina hienoihin, sil-
miä hiveleviin huonekaluihin asti! Monien pö-
lyisten iltapäivä-tuntien työn tulokset kertovat tai-
tavasta opetuksesta.

Arvi Koskinen

Hra Koskinen avasi kerran ammattikoulunkin
K. m. pojille Jyväskylässä. Muutamat oppilaat en-
nättivät siinä saada hyvää ohjausta. Mutta kun
koulu ei rahallisesti kannattanut, niin täytyi se lo-
pettaa kesken. Myöskin Jyväskylän k. m. yhdis-
tykselle on hra Koskiselta huomiota riittänyt; hän
on toiminut sen puheenjohtajanakin.

Hra Koskinen on käytännöllinen ja viisas mies.
Mikkelissä toimi hän sanomalehti „Mikkelin“ toi-
mittajana. Ja Jyväskylässä on hänellä ollut monen
monta luottamustointia kaupungin asioissa ja yleensä
hyödyllisissä harrastuksissa. Pitkät ajat on hän
ollut kaupungin valtuuston jäsen, Säästöpankin isä-
nistössä, koulujen johtokunnissa y. m. y. m. ollen
kotikaupunkinsa huomattavimpia henkilöitä.

Ulkomaamatkoilla sekä täydentäen tietojaan yli-
pistollisilla lomakursseilla y. m. on hän perehtynyt
kuuromyökkäin opetukseen ja toimii pirteänä teh-
täväissään. Hyvää jatkoa vaan!

Herra Koskisen syntymäpäivää vietettiin juhlalli-
sesti. Koululla oli lupa päivän kunniaksi ja kou-
lusali koristettu vihreillä ja sinivalkoisilla lipuilla.

Juhla aloitettiin veisaamalla virsi 366 ja tämän
jälkeen piti koulun johtaja puheen sekä antoi
opettajaverien puolesta päivän sankarille hopea-
paisen kepin. Kaikille tarjottiin sitte hyvät veh-
näskahvit, jota juotiin hilpeän mielialan vallitessa.

50 vuotiaan kotona kävi paljon onnittelijoita.
Sähkösanomia jakukkia tuli paljon pitkin päivää,
joten koko koti tuli suureksi kukkaistarhaksi.

Louisa Sahlberg

Vanha, uskollinen k. m. opettaja ja heidän
lämminsydäminen ystävänsä Lovisa Sahlberg on
päässyt lepoon. Hän nukkui kuoleman uneen
helmikuussa Turussa 83 vuoden vanhana. Jo
v. 1869 tuli hän piispa Alopæus-vainaan opasta-
mana Turun k. m. koulun opettajaksi ja pysyi
siinä toimessa vuoteen 1898, jolloin vanha viitto-
makoulu muuttui puhokouluksi. Uskollinen ja
harras oli hän opettajana koulussa. Itsekin oli
hän aivan kuuro, sentähden osasi hän sitä suu-
remmalla lämmöllä antautua kuuromyökkäin opet-
tajan tehtäviin. Suuren rakkautensa kuuromyökkäin
säilytti hän kuolemaansa asti. Opettajatoimestaan
erottuaan hän vielä tahtoi työskennellä vanhem-
pien, koulusta päässeitten k. m. keskuudessa.
Turun k. m. yhdistyksessä hän toimi paljon pitäen
esitelmää kuuromyökkäille. Mutta kaikkein mielui-
min hän saarnasi kuuromyökkäille jumalansanaa.
Hän oli harras kristitty, joka tahtoi elää lähellä
Jumalaa. Ja hän koetti herättää kuuromyökkäkiäkin
vakavaan jumaliseen elämään. Palavasti hän
rukoili k. m. puolesta. Hän tahtoi loppuun asti
seurata entisten oppilaittensa elämää. Ja Turun
k. m. koulun toiminta ja sen opettajat olivat
hänelle erittäin rakkaat. Vanhuuden heikkous
tuli hänelle viimeisinä vuosina ja hän odotti yksi-
näisessä hiljaisuudessaan Vapahtajan tulevan otta-
maan hänet ijankaikkisen rauhan majoihin. Sinne
on hänen henkensä päässyt nyt. Siunattu muis-
tonsa!

Kuka lähtee ensikesänä kotikasvatusta- ja kasvitartta-kursseille?

Seuraavassa kirjoituksessa nuori kuuromykkä nainen kertoo oppi-ajastaan Jokioisten Pienviljelijä-koulun kesäkursseilla viime vuonna. Kuten tästä kertomuksesta käy selville, oli niissä erittäin hyvä tilaisuus oppia kaikenlaisia käytännöllisiä töitä.

Haluten edistää kuuromykkäin työkuuntoa oli *Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen* Turun osaston toimikunta Turun kuuromykkäkoulun johtajan välityksellä viime keväänä hankkinut kahdelle nuorelle kurom. naiselle, *Impi Jokiselle* ja *Sandra Lahnalammelle* tilaisuuden ottaa osaa Jokioisten Pienviljelijäkoulun kotitalous- ja kasvitarttakursseihin. Yhdistys suoritti osan menoista maksaen Jokioisten koululle kummankin tytön puolesta 200 markkaa. Koulu puolestaan antoi oppilaille kehoitus- ja avustusrahoja, joilla he voivat maksaa suurimman osan ruokamaksustaan. Kuuden viikon loma-aikana olivat nämä oppilaat työssä koulun kasvitarttassa, jolloin koulu kokonaan suoritti heidän ruokamaksunsa. Tietysti he sen ohella tällä ajalla yhä enemmän harjaantuivat töihin.

Ilahduttavana seikkana voi mainita, että Jokioisten Pienviljelijäkoulun johtokunta viime keväänä päätti vastaanottaa kuuromykkäiä oppilaisiksi samalla tavalla kuin kuuleviakin. Yhtä ilahduttavaa on, että koulun opettajisto oli varsin tyytyväinen viimevuotisten kurom. oppilaiden ahkeruuteen ja työkuuntoon. Sopii siis toivoa, että vastaisuudessa monet nuoret maalaiskuuromykkät voivat tässä koulussa kuten ennen Heimaarin talous- ja puutarhakoulussa saada heille tärkeitä opetusta käytännöllisissä töissä?

Luultavaa on, että jotkut kuuromykkätyöt voivat jo ensi keväänä vanhempainsa suostumuksella pyrkiä yllämainittuihin työkursseihin ja kykenisivät omilla varoillaan maksamaan matkakustannukset ja pienemmän osan koululle suoritettavasta ruokamaksusta. Tätä asiaa harrastavat voivat kääntyä *Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen puoleen raha-avustusta pyytäen*. Kukin kääntyköön sen paikallisosaston puoleen, jonka piirissä hän asuu! Työtä pelkäävät älkööt kuitenkaan ryhtykö tähän asiaan!

Toivottavaa on, että Auttajayhdistyksen eri osastojen toimikunnat ottavat huomioon heille lähetettyjä anomuksia ja avustavat kursseihin pyrkiviä, jos osaston varat sen sallivat. Ainakin Turun osaston toimikunta harrastaa kuuromykkäin käytännöllisen työkyvyn kehittämistä ja olisi sentähden halukas avustamaan kykynsä mukaan sellaista ututteraa opintielle pyrkivää nuorta kuuromykkää, joka kurssien päätyttyä olisi tilaisuudessa jatkuen kotioloissaan ottamaan osaa maalaistöihin, etenkin kasvitarttatyöhön.

Turun paikallisosaston piirissä asuvat pyrkijät voivat lähettää anomuksensa apurahasta allekir-

joitaneelle, toimikunnan sihteerille, osotteella *Turku, Kuuromykkäinkoulu*.

Tarkempia tietoja Jokioisten koulun kesäkursseihin pyrkiviä varten löytyy Kuuromykkäin Lehtien viimevuotisesta helmikuun numerosta, jossa koulunjohtaja E. J. Pesonen on asiata kirjoittanut. Tärkeää on, että halukas *viipymättä* ryhtyy asiaa valmistamaan, niin että hakemuspaperit oikeaan aikaan valmistuvat lähetettäväksi Pienviljelijäkoulun johtajalle.

Anna Nyström.

Jokioisten Pienviljelijäkoulun kotitalous- ja kasvitarttakursseilta kesällä v. 1923.

Olihan se minulle ainutlaatuinen tilaisuus, kun vielä kerran pääsin tietoja ja taitojani kartuttamaan, kuten olen saanut Jokioisten Pienviljelijäkoulun kotitalous- ja kasvitarttakursseilla v. 1923 toukok. 7 p:stä lokak. 3 p:ään, loma-aikaa huomioon ottamatta, joka ei ollut pitkä. Yllämainituille kursseille oli minuakin — kuuromykkäin parasta harrastavien taholta — ohjattu. Saan olla kiitollinen kaikille, jotka minua sinne olivat auttaneet sekä itse koululle, jossa oli hyvä olla ja jossa sain paljo uutta oppia. Yllämainitut kurssit olivat minunlaiselle — kuurouteni tähden — oivallisempia, kun siellä oli opetus sellaisessa asemassa, että tietopuolisia aineita seurasi aina käytännölliset työt. Jos otan huomioon kuuromykkänä kuulevien koulussa oloni, niin se vain edistyi minua paremmin ymmärtämään heitä ja seurustelemaan heidän kanssaan. — Nämä kurssit olivat minulle hyvin opintorikkaat, sillä siellä annettiin opetusta monissa eri aineissa, kuten hedelmä- ja keittiökasviviljelyksessä, ruokatarvaeropissa, kodin- ja lastenhoidossa, sekä laskennossa. Vielä pidettiin päiväkirjaakin ja myös oli yhteiskunta- ja kasvioppia sekä laulua, joka olikin ainoa, johon en ottanut osaa. Mehiläishoidossa ei näillä kursseilla annettu paljo opetusta. Taisi olla kasvitarttaoppi pääaineena, koska käytännöllisestikin työskenteltiin eniten kasvitarttassa. Paljonhan olen oppinut siellä, — eniten käytännöllisen työn kautta — esimerkiksi: suunnittelemaan puutarhaa, ja tekemään sen tarpeelliseen kuntoon ja kasvukelvolliseksi, istuttamaan ja kylvämään siihen puut, pensaat ynnä keittiökasvit, ja hoitamaan niitä niinkuin tarve vaatii. Vieläpä opin jalostamaan puita y. m. erittäinkin omenapuita. Oli lavaviljelyskin minulle uutta oppia. Olihan hauska työskennellä lavoilla, kun sai nähdä, miten lavakurkutkin niissä kehittyivät sängen hyvin, kun niille annettiin tarpellinen hoito. Muut aineet tässä vaan mainitsen. Opetettiin siellä hoitamaan karjaakin oikealla tavalla ja ruokkimaan sitä säännöllisesti sellaisella ravinnolla, mitä se välttämättömästi tarvitsee, sekä tuntemaan karjan laadun ja arvon. — Myös oli kotitaloudessa häärräminenkin

oivallista. Hauska oli oppia niin keitot kuin leipomisetkin ja kattamaan ruokapöydät erittäin hauskaasti sekä tarjoomaan ruuatkin oikein hyvin ja siisteyttä noudattaen, niinkuin sivistyksen kannalta vaaditaan. — Sainpa oppia huoneiden puhtaana pidonkin aivan erityisesti ja sisustamaan ne sievällä tavalla, että olisivat viihtyisät ja tilavat. — Maitärkeä.

nitsen vielä kirjanpidon, joka on jokaisessa kodissa

Paitsi kaikkea yllämainittua, sain siellä muutaakin oppia. Niinpä me Jokioisten Pienviljelijäkoulun kesäkurssilaiset pääsimme kahdelle opintoretelle. Kerran kävimme katsomassa Jokioisten kartanoa, missä saimme nähdä paljo uutta, etupäässä puutarhassa. — Toisen erityisen hauskan opintoretken saimme tehdä elokuulla. Se oli kovin mieltä kiinnittävä ja innostuttava ja kesti se 4 päivää. Olimme m. m. Turengissa, Hämeenlinnassa, Lepaan puutarhaopistossa, Hattulassa ja Karlberg—Aulangolla. Tälläkin opintoretellä oli päämääränämme puu- sekä kasvitarhat, joita saimme nähdä ihmeteltävän runsaine kasveineen, koristuksineen ja puistoineen. Paitsi näitä, saimme käydä katsomassa myös asuntoja, jotka niin ulkoa kuin sisältäkin olivat kaikki hyvässä järjestyksessä. — En sitäkään ole katunut, kun loma-ajaksikin, joka kesti 6 viikkoa, jäin kouluun. Sekin aika antoi minulle paljo oppimista, sain hoitaa kasvitarhaa ja lavoja miltei koko sen ajan. — Tällaiset olivat siellä oloni sekä oppini lyhyesti kerrottuna. Koko siitä ajasta saan olla kiitollinen monissa eri suhteissa.

Impi Jokinen.

URHEILUOSASTO

Antti Jokelainen

Kuopiossa täytti v. k. 17 p. 40 vuotta. K.U.Liitto ja Helsingin K. V. ja U. seura lähetivät kirjeelliset onnitelunsa hänelle merkkitaipauksen johdosta.

Muistelemtä usein etevää kuuromykkä-urheilijamme, joka ensimmäisenä on pohjoismaisissa kuuromykkäin urheilukilpailuissa Suomellemme kunniaa ja mainetta niittänyt. Hän oli kookas ja voimakas mies ja oli aivan kuin itseoikeutettu edustamaan maamme ensimmäisissä kisoissa; aina hän oli kilpailujen parhaana miehenä vv. 1907—10 ja kiinnitti ulkomaalaisten katseet tänne „karhujen“ maahan. Kisatovereiltaan hän on saanutkin liikanimikseen „karhu“.

Toivomme, että Antti Jokelainen hyvin viihtyy vastaperustetussa kodissaan ja toimii innolla puheenjohtajana Kuopion Kuuromykkä-Urheilijoiden seurassa.

Kuuromykkäin olympialaiset kisat Pariisissa (9—7 p. elok. 1924).

Jouluk. 30 p. vään mennessä ovat seuraavat maat ilmoittaneet virallisesti osanottonsa: *Belgia, Hollanti, Puola, Rumania, Ruotsi, Tsekko Slovakia, Unkari.*

Ehdollisesti ilmoittautuneet maat: *Englanti, Espanja, Italia, Kanada, Suomi, Sveitsi, Tanska, Yhdysvallat (U.S.A.)*

Toimistoapulaiseksi valitsi K.U.L:n liittohallitus v. 1924 lähtien hra Rurik Pitkäsen.

Saksalaisten kiitos Suomen kuuromykyille.

Kuten lehtemme lukijat tietävät koottiin K.m. Liiton Keskushallituksen toimesta 3 tuhatta markkaa Saksan häääkärsiville kuuromykyille. Tällä rahalla ostettiin ruokatarpeita ja lähetettiin ne jouluksi Lyypekin, Berlinin ja Leipzigin k.m. koulujen johtajille pyynnöllä, että he jakelisivat ne köyhille, apuutarvitseville k.m.:lle paikkakunnillaan. Tavarat ovat hyvin saapuneet perille ja jaettiin ne k.m.:lle. Jokainen koulun johtaja on kirjoittanut kiitoskirjeen past. Nybergille. Kirjeistä näkyy, että noissa kaupungeissa on jaettu Suomesta tulleet tavarat *juhlatilaisuudessa*, jolloin johtaja on ensin pitänyt esitelmän Suomesta. Tavarat on levitetty pitkille pöydille kaikkien nähtäväksi. K.m.:t katsovat lahjoja ja hämmästyneet, että kaukaa Suomesta on heille lähetetty joululahjoja. He ovat iloinneet, kiittäneet ja riemuinneet kun saivat voita, ryynejä, sokeria, saippuaa y.m. (Leipzigissä jaettiin 58 perheelle, Berlinissä 50). Johtajat kirjoittavat liikuttavan kauniisti ja toivovat Suomen k.m.:t olisivat olleet näkemässä sitä suurta riemua, minkä heidän odottamattomat lahjansa herättivät. He lähettävät sydämelliset kiitoksensa ja lämpimät terveisensä Suomen kuuromykyille.

Nyberg.

Tietoja kotimaasta.

Kuolleita. Helsingissä kuoli helmikuussa kaksi kuuromykkää, molemmat Kuopion kuuorojenkoulun läpikäynyt miestä. — Toinen heistä on *Kalle Hernik Antikainen*, verhoilija ammatiltaan, syntynyt 8. 2. 1859, pääsi pois jo koulusta v. 1877. Hän oli neitiin E. Kjollerfeldtin ja Amalia Roosin sekä maisteri Hendellin oppilas. Koulusta päästyään hän ensin työskenteli Kuopiossa useita vuosia. Mutta muutti jo v. 1891 Helsinkiin, jossa asui kuolemaansa asti toimien eri liikkeissä, m. m. Paisscheffin tunnetussa huonekaluliikkeessä verhoilijana v. 1891—1914. Antikainen oli Helsingin tunnetuimpia kuuromykyä. 30 vuotta sitten meni hän naimisiin k.m. Hilda Knaapin kanssa, jolloin heidän oma kotinsa perustettiin. Erittäin ahkerana, kunnollisena ja säästäväisenä on hän perheineen aina tullut hyvin toimeen. Heidän kotinsa, jota vanha 85 vuotias mummo vielä hoitaa, on ollut rauhaisa ja hyvinvoipa. Hyvän ja kauniin esimerkin on Antikainen jättänyt tovereilleen ja kiitollisena häntä muistellaan. Hän oli Helsingin k.m. yhdistyksen vanhimpiä jäseniä kuuluen niihin, jotka tämän yhdistyksen perustivat liki 30 vuotta sitten. Sen kokouksissa on hän ahkerasti käynyt. Ja kuuromykkäin jumalanpalveluksissa oli hänen paikkansa harvoin tyhjä. Antikaisen kuolema tuli äkkiä. Hän oli kivuloinen kyllä jo viime vuosina. Mutta työ sä hän joka päivä kävi. Helsingin k.m. yhdistyksen vuosikokouksessa oli hän terveenä helmik. 17 p:nä. Kello 9 illalla läksi hän sieltä kotiinsa, nousi raitiovaunuun kadulla. Mutta silloin tuli sydänhalvaus; Antikainen kaatui vaunun lattialle. Ihmiset veivät hänet sairaalaan, mutta hän oli jo kuollut sinne päästessään. Vainaja haudattiin helmikuun 24 p. Helsingin uudelle hautausmaalle. Suuri joukko k.m. sekä kuulevia työtovereita saattoi hänet hautaan ja kukkia laskettiin paljon hauldalle. Leski ja tytär miehineen kaipaavat vainajaa.

— Helmikuussa kuoli myös k.m. suutarintyöntekijä *Oskar Vilander* Helsingissä ja haudattiin hänet samana päivänä kuin Antikainen. Vilander oli syntynyt v. 1890 ja oli Kuopion kuurojenkoulussa neiti Helsingiuksen oppilaana. Koulusta päästyään hän asui ja työskenteli menestyksellä Helsingissä. Vainaja oli naimisissa kuulevan vaimonsa kanssa, jo a nyt pikku tyttäriin jäi suremaan nuoren miehensä aikaista poismenoa. Vainaja sairasti pitemmän aikaa keuhkotautia.

— Viime lokak. 23 p. kuoli Noormarkussa k.m. *Alma Helena Levomäki* 19 v. vanhana. Hän oli Mikkelin kuurom. koulun käynyt.

— Helmikuussa viime vuonna on Kiikassa kuollut *Matilda Lähdeniemi eli Prähli* 49 v. vanhana.

— Tammikuun 13 p:nä kuoli Turun lääninsairaalassa 33 vuoden vanhana kuuromykkä *Valdemar Ilmanen* Piikkiöstä sairastettuaan noin puoli vuotta. Kaksi vuotta siten potkasi hevonen häntä selkään vaarallisesti. Siitä aiheutui pitkällinen tauti, joka nyt mursi hänen voimakkaan ruumiinsa.

Vainaja kävi Jyväskylän kuuromykkäinkoulun ja meni sieltä päästyään palvelukseen Pussilan kartanoon Piikkiössä.

Vainajaa jäivät suremaan vanhemmat, 2 siskoa ja yksi veli sekä lukuisat ystävät.

Vainaja haudattiin helmik. 3 p:nä Piikkiön hautuumaahan.

— Tammikuun 14 p:nä kuoli Turussa pitkällisen taudin murtamana kuuromykkä puuseppä *Johan Oskar Jakobsson* 57 vuoden vanhana. Vainaja oli käynyt Turun viittomakoulun. Hän harjoitti puusepänammattia paikkakunnalla monet vuodet. Useat puusepät tekivät työtä hänen työhuoneessaan ja saivat siellä työtä huonoimpiakin aikoina.

Vainajaa jäivät suremaan leski *Amanda Jakobsson*, sukulaiset ja lukuisat tuttavat.

Johan Oskar Jakobssonin maallinen maja kätettiin ja siunattiin haudan lepoon tammikuun 27 p:nä Turun hautuumaalla. Ruumiinsiunauksen toimitti kirkkoherra Kallio.

Haudauksen jälkeen vietettiin vainajan muistoa Turun kuuromykkäinyhdistyksessä.

Turun Kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin tammik. 20 p:nä yhdistyksen omassa huoneustossa Venäjänkirkkokadun 6:ssa.

Kokoukselle, johon oli saapunut runsaasti jäseniä, esitystä yhdistyksen vuosikertomuksesta mainittakoon seuraavaa:

Yhdistys, joka toimii Suomen Kuuromykkäinliiton ala-osastona, on valppaasti ajanut paikkakunnalla kuuromykkäin sivistyspyrintöjä. Se on pitänyt sunnuntaisin ja joskus arkipäivisin kokouksia sekä ohjelmallisia iltoimia ja juhlia. Keskustelunalaista ovat olleet kuuromykkä läheisesti koskevat asiat, niiden joukossa on ollut myöskin useita yhteiskunnallisia seikkoja. Iltoimia ja juhlia on ollut useampia. Niiden tarkoituksena on ollut henkisesti kohottaa kuuromykkäiä ja sivistää sekä jalostaa heitä.

Yhdistyksen toimesta pidettiin syyskuussa Turun ja sen ympäristön kuuromykkäille onnistuneet esitelmäpäivät opintomarkkoihin. Esitelmäpäivinä esiintyivät useat kuuromykkäinopettajat ja jotkut kuuromykkät. — Vuoden kuluessa on myöskin kuuromykkäille äideille pidetty äitienpäivät tilaisuuteen sovitettuine ohjelmineen.

Kuuromykkäin matkapappi, past. *K. A. Nyman* on kahdesti käynyt vuoden kuluessa Turussa pitämässä kuuromykkäille jumalanpalveluksia ja jakamassa Herran p. ehtoollista. Sen johdosta että past. Nyman syksyllä tuli oleeksi 15 vuotta kuuromykkäin sielunpaimenena, pitivät yhdistyksen jäsenet hänelle juhlan, jossa lahjoitettiin pastorilleen upean kristallimaljakon.

Yhdistyksen ompeluseura on kokoontunut lauantaisin valmistamaan myyjäistavaroita. Marraskuussa pidettiin siiten onnistuneet myyjäiset yhdistyksen taloudellisen aseman parantamiseksi.

Keväällä pääsivät kuuromykkät ilmaiseksi katsomaan Taidemuseon taulunaihtelyä.

Niistä kunnianosoituksista, joita yhdistys on hyväntekijöitänsä kohtaan osoittanut, mainittakoon sen edustus perustajainsa, Fredrik ja Maria *Hirnin* hautapatsaan paljastustilaisuudessa Helsingissä viime syksynä.

Avustuksena on yhdistys saanut Turun valtuustolta 2,000 mk. ja Turun Säästöpankilta 1,000 mk.

Kirjastossa on sillä ollut lähes sata nidettä ja lukusalissa kolme lehteä.

Yhdistyksen ala-osastona on siihen kuulunut Turun kuuromykkäin urheiluseura, joka on kehittynyt yhdeksi maamme parhimmaksi kuuromykkäin urheiluseuraksi.

Esitelmä yhdistyksessä ovat pitäneet neidit *L. Sahlborg*, *N. Helsingius* ja *A. Nyström* sekä past. *K. A. Nyman*, hra *E. Karilas*, joht. *E. J. Pesonen* ja op. *J. K. Palomaa*. Sitäpaitsi ovat monet kuuromykkät itsekin niitä pitäneet.

Yhdistyksen tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 21,172 mk. 67 p., tuloja 11,342 mk. 2 p., menoja 8,880 mk. ja säästöä kuluvalle vuodelle 23,634 mk. 69 p.

Kaikkia niitä henkilöitä ja avustajia, jotka ovat yhdistystä muistanet, pyytää se vilpittömästi kiittää.

Yhdistyksen ja toimikunnan puheenjohtajana ja rahastonhoitajana on ollut opettaja *J. K. Palomaa*, varapuheenjohtajana ja sihteerinä hra *Savisaari* sekä muina jäseninä rvrat *S. Vieno* ja *M. Vilkki* sekä hrat *A. Vilkki*, *E. Rantanen*, *J. Lehtimäki* ja *L. Wigren*.

Tämän jälkeen esitettiin kokoukselle yhdistyksen tilit ja tilintarkastajain lausunto, jonka perusteella myönnettiin rahastonhoitajalle ja johtokunnalle vastuuvapaus kuluvalta vuodelta.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin sitten kuuromykkäinopettaja *J. K. Palomaa* ja varapuheenjohtajaksi hra *E. Savisaari* sekä johtokuntaan näiden lisäksi jäsenet *A. Vilkki*, *E. Rantanen*, *F. Hellä*, *M. Vilkki* ja *S. Vieno* sekä *H. Kauppinen*.

Tilintarkastajiksi tulivat hrat *Viitanen* ja *K. Hakala* ja varalle hrat *J. Lehtimäki* ja *H. Rantanen*.

Huvitoimikuntaan valittiin 6 jäsentä sekä ravintolatoimikuntaan 5 henkilöä.

Jäsenmaksuksi määräsi kokous niille yhdistyksen jäsenille, jotka ovat samalla Suomen Kuuromykkäinliiton vakinaisia jäseniä, 12 mk. ja tähän liittoon kuulumattomilta 15 mk. vuodessa.

Lopuksi puheenjohtaja teki selkoa yhdistyksen alkavan vuoden toimintavuodoista ja -tavoista.

Vaasan Kuuromykkäin Yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 14 p. Ensinnä luettiin johtokunnan vuosikertomus ja tilit sekä tilintarkastajain kertomus. Tileistä näkyi, että yhdistyksellä oli ollut säästöä edelliseltä vuodelta 2498 mk 91 p., tuloja vuoden aikana 2719 mk 82 p., menoja 1000 mk 10 p. Säästöä tälle vuodelle jää siis 2218 mk 63 p. „Lesken ropo-rahastossa on ollut 565 mk 12 p., tuloja kuluvalle vuodelle 58 mk 33 p., menoja 50 mk. Säästö tälle vuodelle on 573 mk 45 p.

Yhdistyksen kaikki rahavarat yhteensä ovat siis tämän vuoden alussa 4792 mk 8 p.

Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tilivapaus. Sen jälkeen valittiin uusi johtokunta. Puheenjohtajaksi tuli uudelleen pastori *K. A. Nyman*, samoin varapuheenjohtajaksi hra *N. Söyrinki*, rahastonhoitajaksi neiti *Aina Forsberg* ja muiksi jäseniksi johtokuntaan neidit *Liisa Perälä* ja *Ruth Ekman* sekä hra *J. Leivo*. Tilintarkastajiksi valittiin rouva *Edit Nyman* ja hra *Fr. Liljeqvist*, kirjastonhoitajaksi hra *N. Söyrinki*.

Tyrvään ja lähiseudun kuuromykkäillä oli juhlapäivä helmik. 3 p:nä. Ensinnä kokoonnuttiin klo 10 a.p. Vammalan Rukoushuoneelle, jossa pastori *Nyman* piti jumalanpalveluksen. Sen jälkeen mentiin Tyrvään suureen ja juhlaiseen kirkkoon Herran p. ehtoolliselle. Seurakunnan rovasti *Hj. Svanberg* piti siellä kuuromykkäille rippisaarnan. Pastori *Nyman* tulkitsti sen viittomakielelle.

Molemmat papit jakoivat sitte Herran ehtoollista, johon 40 kuuromykkää otti osaa. Rovasti Svanberg ja hänen rouvansa kutsuivat ystävällisesti kaikki kuuromykät kirkonmenon jälkeen kotiinsa pappilaan. Siellä saatiin kahvia leipineen, katseltiin uuden pappilan kauniita huoneita, tauluja y. m. ja koet tiin keskustella puhetta, kirjoitusta ja viittomia käyttäen ystävällisen pappilanväen kanssa. Lopuksi laulettiin sekä tulkittiin viittomakielelle eräs hengellinen laulu ja sitte lähdettiin kiitollisin mielin kukin kotiinsa.

Riihimäen k.m. yhdistyksen vuosikokous pidetään Riihimäellä maalisk. 25 p:nä klo 12 päivällä. Tärkeitä asioita! Jäsenkortit mukaan!

ILMOITUS

Turun piirissä asuville *Jokioisten Pienviljelijäkoulun* kotitalous- ja kasvitarkursseille pyrkiville naisille.

Hakuaika päättyy huhtikuun 10 päivään. Kuurom. Auttajayhdistyksen Turun paikallisosaston toimikunta toimittaa puhekoulun käyneiden kuuromykkäin hakemukset,

Suomen Kuuromykkäin Liiton VUOSIKOKOUS pidetään Helsingissä

k.m. yhdistyksen huoneustossa sunnuntaina maaliskuun 23 p:nä.

Päiväjärjestys:

Klo 11 a.p. Hartaushetki.
" 12 p. Valtakirjaintarkastus.
" 1 p. Vuosikokous (vuosikertomus, tilikertomus, vaalit).

Haaraosastoja kehoitetaan lähettämään valtakirjalla varustetut edustajansa (valtakirjaan on merkittävä kuinka monta jäsentä haaraosastossa on) vuosikokoukseen. *Keskushallitus.*

KIHLOISSA

Elli Lehtonen Sulo Laitinen

Pori

Kiikka

Surren ilmoitamme, että rakas mieheni ja isäni

Karl Henrik Antikainen

synt. Kuopiossa 8. 2. 1859, kuoli Helsingissä 17. 2. 1924 äkkiä sydänvian murtamana. Katkerasti kaipaamaan jäämme me, sukulaiset ja ystävät.

Hilda Antikainen.

Jenny Nyholm.

o.s. Antikainen.

jos hakija viipymättä ilmoittaa toimikunnalle haluavansa näille kursseille ja lähettää tarvittavat hakemuspaperit.

Hakijan tulee olla täyttänyt 16 vuotta. Hänen pitää lähettää *papinkirja*, jossa on todistus siitä, että hän on hyvämainen,

lääkärintodistus, ettei hänessä ole tarttuvaa tautia (jos on vaikea saada lääkärintodistusta, niin lääkäri tarkastaa oppilaan kouluun tullessa)

jäljennös koulutodistuksesta ja *vanhempain lupakirja*, jos hakija on alaikäinen.

Koulussa jaetaan 100—300 markan suuruisia apurahoja joilla oppilas voi suorittaa osan ruokamaksustaan. Jos hakija toivoo saavansa apurahaa, pitää hänellä olla todistus vanhempainsa varallisuudesta.

Turun paikallisosasto avustaa varainsa mukaan vähävaraisia, opinhaluisia ja tarmokkaita hakijoita, mutta hakijan itsensäkin tulee suorittaa joku osa koulukustannuksista.

Oppilaan tulee tuoda mukaansa kouluun peite, tyyny, pyyheliinoja ja lakanoina.

Ne kuuromykkätyöt, jotka haluavat kursseille päästä, kirjoittakoot niin *pian* kuin mahdollista tästä asiasta, osoitteensa ilmoittaen, Turun paikallisosaston sihteerille opettaja *Anna Nyströmille*, jonka osote on Turku, Kuuromykkäinkoulu.

ILMOITUS

Jatkokurssit Turussa kesäk. 1—14 p:nä.

Jatkokurssit pidetään ensi kesäkuun 1—14 päivän välisenä aikana Turun kuuromykkäinkoulussa. Kursseihin pääsevät maataloustöissä työskentelevät, puhekoulun käyneet kuuromykät miehet. Pääaineena kursseissa on maatalousoppi, johon lisäksi yhdistetään muita hyödyllisiä oppiaineita. Kurssien osanottajille pyydetään vapaa ylläpito koulun asuntolassa ja matkaa varten vapaat rautatieliput, jonka vuoksi osanottajien on ilmoitettava lähtöasema.

Kursseihin halullisten on ilmoitauduttava huhtikuun 1 p:nä mennessä. Ilmoitukset pyydetään lähettämään opettaja J. K. *Palomalle*, os.: Turku, Kuuromykkäinkoulu.

Turussa 7 p:nä helmik. 1924.

K. A. Y:n Turun paikallisosaston toimikunta.

Surulla ilmoitan, että rakas mieheni

Oskar Abraham Vilander

nukkui rauhallisesti kuolon uneen Helsingissä 16. 2. 1924 33 vuoden vanhana katkeraksi suruksi minulle, vanhalle äidille ja pikku Airille sekä sukulaisille ja tuttaville.

Olga Vilander.

Pyydän lausua sydämelliset kiitokseni kaikille, jotka ovat minua avustaneet ja ottaneet osaa sydään suruuni.

Olga Vilander.